

RECHTSPRAAK

werknemer/werkgever

Niet voldoen aan re-integratieverplichtingen werknemer rechtvaardigt geen ontslag op staande voet, wel verval van recht op loondoorbetaling

Werknemer is op 1 januari 2008 in dienst getreden van werkgever in de functie van betontimmerman. Op 15 september 2008 is werknemer uitgevallen wegens rugklachten. Werkgever heeft op 18 september 2008 de loonbetaling gestaakt. Op 26 november 2009 is werknemer op staande voet ontslagen omdat hij niet (voldoende) meewerkte aan zijn re-integratie. Op 18 januari 2010 heeft het UWV vastgesteld dat werknemer onvoldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht. De arbeidsovereenkomst is voorwaardelijk ontbonden per 1 februari 2010. Werknemer vordert thans een verklaring voor recht dat het ontslag op staande voet onrechtmatig is alsmede loon. Werkgever vordert gefixeerde schadevergoeding van de werknemer.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Er is geen sprake van een dringende reden. Werknemer zat ten tijde van het ontslag al maanden ziek thuis, de loonbetaling was eveneens al maandenlang gestaakt en partijen waren al maandenlang in een conflict verwickeld over een al dan niet gebrek aan medewerking, van de kant van werknemer, voor wat betreft diens re-integratie. Een ontslag op staande voet is in dit geval geen gerechtvaardigd middel om dat slepende conflict te beslechten. De verklaring voor recht wordt toegewezen, de vordering van werkgever wordt afgewezen.

Wat de loonvordering betreft overweegt de kantonrechter dat in ieder geval vanaf 26 november 2009 de werknemer geen recht heeft op loon, wegens het niet verschijnen op het spreekuur van de bedrijfsarts. Over de periode van 7 september 2009 tot 26 november 2009 heeft werknemer wel recht op loon.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 29-04-2010

ECLI: ECLI:NL:RBHAA:2010:BM0598

Zaaknummer: 450001 / CV EXPL 09-8868

Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW, 7:629 BW, 7:660a BW en 7:629a BW